

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendivm Summæ Card. Toleti

Minucius, Genesius

Sammieli, 1613

Quo ordine facienda sit Eleemosyna & quanti sit meriti cap. 39. 40. & 41.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41701

Quo ordine facienda est Eleemo-
syna, & quanti sit meriti.

Cap. 39.40. & 41.

IN grauiori necessitate posito
prius succurrentum, quā con-
sanguineo, communi, & graui
laboranti: ex quo patet quantum
Ecclesiastici peccent qui iuros con-
sanguineos volunt ditare, cum sint
in Republica graues necessitates,
quibus prius satisfacere tenetur.
Æquali verò necessitate existente,
sibi prius ceteris paribus, deinde
suis, quam alienis, si tamen extra-
nea illa persona esset multum Rei-
pub, necessaria, ipse vero non item,
illi potius, quam sibi succurrere
deberet & vice versa, deinde pa-
rentibus potius quam filiis, tum
consanguineis propinquioribus,
tertio illis quorum cura ipsi in-
cumbit: Quarto benefactorib⁹
Quinto amicis: Sexo notis: Vlti⁹

mo extraneis, quæ tamen omnia debent semper intelligi ceteris paribus, vnde etiam in eodem ordine meliores, & utiliores reipublicæ proponendi sunt. Quod si quærat aliquis an quis in extrema necessitate constitutus sibi potius succurrere debeat, quam creditori eadem laboranti, de iis rebus quas illi debet: Respondendum, licet nemini liceat quavis necessitate laboranti, ab alio in eadem constituto, auferre id quod indigeret ad subueniendum tali ac propriæ necessitati, posse tamen in casu proposito prius sibi succurrere, de illis rebus quam creditori, imo vero & suis parentibus, fratribus, ac quibusunque aliis, in primo gradu cum ipso constitutis. Iam vero abundans debet esse eleemosyna, ut extreme, & grati necessitatibus sufficiat, nisi adessent multi qui vellent dare. In communi tamen satis est dare, partem ad subleuan-

dum indigentem, præcipue si ali simili modo tribuant. Eleemosynarum fructus sunt tres: Meritum gratiæ, & gloriæ: satisfactio pro pœnis peccatorum remissorum; tam priorum quam alienorū. Ac beneficiorum multorum impetratio. Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur. Matt. cap. 5.

De sollicitudine, seu Inquietudine mentis. Cap. 42. & 43.

Sollicitudo est Avaritiæ filia, & est * vehemens applicatio mentis cum timore coniuncta. De se nec bona est, nec mala, sed bona est quando est de re bona, nec aliunde vitiatur ex defectu alicuius circūstatiæ, mala vero quando est de mala, idque pro ratione malitiæ illius, vel quando deest illi aliqua circumstantia, loci temporis, &c. & maxime quando est de re